

TEMPS DE CONFINAMENT

Llavors de vida nova!

Durant aquest temps de confinament hem pogut veure i escoltar com en aquesta primavera s'estan sembrant moltes llavors. Algunes, com les que voleien al logotip d'EcoParròquia, no saps on van i com es colgaran a terra, d'altres les escampen els ocells, altres el senglar les colga sense voler, d'altres mans delicades les dipositen en llocs adequats perquè neixin amb força... Totes necessitaran que es reguin amb la bondat de la pluja o amb la tècnica artesana.

Vet aquí doncs algunes d'aquestes llavors de vida nova que us animem a mostrar, a plantar, a regar i deixar que la saba de l'Esperit faci la resta.

La llavor de l'**intercanvi de poemes** que s'ha fet per la xarxa. Una cadena extraordinària de llaços entre persones que van teixint les paraules d'aquells que les tracten amb art i delicadesa i ens animen a respirar futur.

La llavor de **facilitar la comunicació per estar junts sense la presència física**. Com aquells professionals o voluntaris que, amb unes *tablets*, han fet possible que els pacients se sentin confortats per la mirada i l'escalf dels éssers més estimats.

La llavor de "**Dóna'm la ma#macroxarxa solidària**" per a vehicular necessitats socials poc ateses.

La llavor dels **videomissatges col·lectius de professionals de l'ensenyament**, que des de casa, han animat els alumnes a continuar estudiant i fer els deures per tal de superar el curs interromput de cop.

La llavor de la **confederació de cooperatives de Catalunya**, que s'han coordinat per tal d'oferir treball als joves immigrants i ajudar a aconseguir una estabilitat laboral i jurídica amb possible continuïtat.

La llavor que s'ha plantat a través de **voluntariat que porta a casa els medicaments que es necessiten o l'àpat diari** que s'ha cuinat també generosament per a persones soles.

La llavor de la **solidaritat de dijous sant**, recordant el regal de l'eucaristia, del pa donat, partit i repartit.

La llavor de l'**esforç mundial que es fa a favor i en bé de les persones**, seguint criteris de solidaritat i de sostenibilitat.

La llavor de la **resistència com a solidaritat dels commoguts o trasbalsats per alguna cosa** i que tants han posat al servei dels altres.

La llavor **dels missatges i dels interrogants que tants valents han volgut compartir per tots els mitjans** i que posen de manifest que tot ho podem fer millor.

La llavor dels **whatsapps encoratjadors personalitzats** i acompanyats de símbols que alimenten l'esperança.

La llavor de **saber donar gràcies amb aplaudiments**, crits i cançons d'una manera espontània, col·lectiva, festiva.

La llavor de **la família com a grup cohesionat** enfrontat a les pròpies debilitats i forteses.

La llavor de **les empreses que han sentit que els companys de treball són també persones** amb problemes i amb una família que depèn d'ells amb el salari i la seva dignitat posada a prova.

La llavor de **la imaginació** que ha portat a celebrar les festes religioses amb mitjans austers i significatius.

La llavor de **l'intercanvi entre veïns** que fins ara només havia estat formal o distant. Compartir la terrassa per als infants, portar la carmanyola o taper per compartir el dinar.

La llavor de la **humilitat i l'alegria** que canta la Marina Rossell.

La llavor de **retrobar el sentit a coses que abans havíem mig oblidat**. El silenci. El carrer tranquil. La comunitat càlida a través del telèfon. La conversa amable. Fer les coses sense presses. Centrar-nos en el que estem fent. Gaudir de més calma i de la comunitat amb les persones que estimem. Valorar les coses senzilles que tenim a l'abast. Poder preparar millor les coses. Projectar millor els dies de després. Poder-nos preguntar més fàcilment com estan els altres i com estic jo mateix. I agrair el moment que vivim, malgrat tot. Sentint-nos, a la vegada, pròxims i solidaris d'aquells parents i amics que viuen dies de solitud, de dolor, de comiats esquinçadors... Però també prenyats d'esperança. **És Pasqua!**